

İzmirli girişimcinin hazin öyküsü !

İBRAHİM Erkarakaş isimli İzmir’li bir genç 8 ay önce nitelikli kahveyi sokağa taşıma hayali ile yola çıkmış ve yenilikçi fikrini seyyar kahve aracıyla hayata geçirmek istemiş. 93 model bir minibüsü uzun ve sıkı çalışmanın ardından yürüyen kahve dükkanına çevirmiş. Dünyada benzeri çok fazla olan bir ürünü Türkiye’de deneyerek yapmak istemiş ancak başaramamış. Nedeni ise bürokratik engeller. Konudan bir hayli dertli olan Erkarakaş, yaşadığı sorunları Twitter’da uzun bir flood yaparak anlatmış. Bir türlü hayata geçmeyen projesinin neden hayata geçmediğini öğrendiğinizde yaratıcı yönünüz körelebilir, ‘İşte girişimci gençlerin başına bunlar geliyor’ diye düşünebilirsiniz. İşte Erkarakaş’ın Twitter’dan paylaştığı hazin dolu girişimcilik öyküsü:

İbrahim Erkarakaş
@ibrahimerkaraka

Şimdi size şu güzelim aracı tasarladık tan sonra belediyeler de yaşadığım saçmalıkları flood yaparak anlaticam ama okumasanız da olur.

ÖS 8:01 · 10 Ara 2017

2.869 Retweet 5.288 Beğeni

İbrahim Erkarakaş @ibrahimerkaraka · 10 Ara

@ibrahimerkaraka adlı kullanıcıya yanıt olarak

Aklımda hep farklı birşeyler yapma planları vardı, bir de kahve içmeyi çok seviyordum. Sonra baktım İtalya,Almanya,Ukrayna vs bunlar dan kaynaklı dedim oha çok güzel ben de yapıcam.

1

17

256

“Tanıdığım bir kaç tane girişim üzerine çalışan gençleri teşvik eden hocalar vardı, ilk onlara sordum.

Bana ‘Yapma çok üzülürsün, belediye sana yedirmez bunları’ dediler. ‘Ne demek yedirmez. Ben yapacağım izin de alacağım’ dedim. Bir yandan aracın tasarımı başladı bir yandan izin almaya çalışıyorum, belediyelere koşturuyorum falan...

İlk gittim ilçe belediyesine. ‘Çok güzel harika bir proje, çok beğendik ama bizim elimizde değil ilçe zabıtaya git’ dediler. Sonra gittim ilçe zabıtaya, ‘Oha harika, çok da güzel olur ama bizim elimiz de değil il zabıtaya git’ dediler.

Sonra gittim il zabıta müdürlüğüne onlar da, ‘Harika olur, genç girişimcileri desteklemek lazım ama bizim elimizde değil büyükşehir belediyesine git’ dedi. Büyükşehir belediyesinde de buna benzer diyaloglar geçti ve onlar da beni ruhsat müdürlüğüne yolladı. Ruhsat müdürlüğüne gittim dedim böyle böyle, olay sizde bitiyormuş projeyi anlattım sunum yaptım. Bana ‘dilekçe doldur ama emsal teşkil eder, izin çıkmayabilir’ falan dediler. ‘Her yerde sucuk ekmek, kokoreç satıyorlar at etinden onlar nasıl izinli’ dedim.

“Rüşvet veriyorlar görmezden geliyorlar. Sen de ver seni de görsünler” dediler. “Ben rüşvet vermem. Zaten işi kurmadan bir ton vergidir, odur budur aldınız para kalmadı. Ayrıca kaçak göçek iş yapmıyorum ne rüşveti vereceğim. Böyle mi destekliyorsunuz gençleri falan filan” dedim. Onlarda ‘haklısın’ dediler ve dilekçemi verdim. [Haber](#) beklerken bir yandan da sosyal medyadan bastırayım diye düşündüm Ardından ruhsat müdürlüğünden izin verilmesinin uygun olduğu ve bunun için yasalar olduğu yazılan 1-2 sayfalık cevap geldi. Ben de aldım bunları çıkardım yazıcıdan. Bu işi yapabileceğime dair yasaları vs tekrar belediyeye gittim. Bana ‘Onlar sadece görüş belirtmiş, bu onların elinde değil bizim elimizde. Bizde böyle bir şeye izin vermeyeceğiz” dediler.

2 / 2

T.C.
İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI
Çevre Koruma ve Kontrol Dairesi Başkanlığı

Sonuç olarak; sıhhi müessese olarak değerlendirilen bahse konu kahve satış yerinin, 5216 sayılı Kanununun 7.maddesi gereğince faaliyet gösterilecek ilçe belediyesince, yukarıda açıklanan mevzuat hükümleri ve Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü görüşleri dikkate alınarak, ilçe belediyesinin belirleyeceği alan/alanlarda ruhsatlandırılabilmesi görüşündeyiz.
Bilgilerinizi rica ederim.

E-İmzalıdır
Yıldız DEVRAN
Başkan a.
Genel Sekreter Yardımcısı

DAĞITIM:
izmir@icisleri.gov.tr
İBRAHİM ERKARAKAŞ
yaziisleri@izmir.bel.tr

İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI
ÇEVRE KORUMA VE KONTROL DAİRESİ BAŞKANLIĞI
22 / 11 / 2017

Ben de daha önce 'bizim elimizde değil' dediklerini hatırlattım. Benden yine rüşvet istediler, ben de 'Yasal olmayan bir şey yapmıyorum size rüşvet vermem. Ama aracı sosyal sorumluluk projelerinde kullanabilirsiniz" dedim. "Her sabah belli saatte sahile gider spor yapanlara ücretsiz kahve de veririm insanları teşvik ederiz" dedim. Beni direkt gönderdiler.

İşe girdik bir kere, araç tasarlandı mecbur çalışacağız. Deli de para bağlamışız, durur muyum hiç. Gittim başka bir ile orada milletvekili tanıdığımız var gelene geçene adını veriyorum kimse dokunamıyor. Bir süre öyle çalıştım. Ama taktım çünkü düzgün bir iş yapıyorum ama yaptırmıyorlar bana. BİMER, CİMER'e her gün şikayet yazmaya başladım. Onlarda bunu il valiliğine, il valiliği de bizim elimizde değil diye il zabıtaya, onlar da bizim elimizde değil diye dönüş yapıyor bana. Bu sefer BİMER, CİMER'e 'il valiliğine atmayan böyle böyle oluyor' diye yazıyorum ama yine il valiliğine atıyorlar. Bir ara TÜBİTAK'a attılar. "TÜBİTAK ne alaka" dedim. TÜBİTAK'da arayıp kendilerinin ne alaka olduğunu sordu.

Bu döngü hep böyle devam etti. Topa girmemek için tüm kurumlar iyi kurgulanmış cevaplar attılar. Ben için başında çok değerli akademisyen hocalarımı dinlemedim. 'Yaparım' dedim ama yapamadım. Yedirmediler gerçekten. Bana bir süre sonra zaten yazılı da değil kanıt olmasın diye telefonla arayarak dönüş yaptılar. Ben de zaten yenilikçi olmaktan vazgeçtim. Şu an x bir mekanda müdürlük yapıyorum. Anladım ki bu ülke yeniliğe değil sadece cebine girecek paraya açık."

[status draft]
[nogallery]
[geotag on]
[publicize off|twitter|facebook]
[category istihbarat]
[tags İŞ DÜNYASI, İzmir, girişimci, öykü]